

[Indenrigsministeren.]

ste. Hertil skal jeg blot sige, at indenrigsministeren allerede ved loven af 25. juni 1940 om civilbeskyttelsestjenesten, der er opretholdt ved civilforsvarsloven, fik bemyndigelse til at træffe beslutning om at anvende de til civilt arbejde indkaldte værnepligtige til civilbeskyttelsestjeneste. Når man aldrig har benyttet sig af denne hjemmel, skyldes det for det første, at de pågældende på grund af deres indstilling ofte ville komme til at indtage en særstilling blandt civilbeskyttelsesmandskabet, således at det af disciplinære grunde vil være uheldigt at lade CF-korpset blive rekruteret i større omfang af civile værnepligtige. For det andet vil man kunne risikere, at mange værnepligtige ville se deres fordel i at aftjene værnepligten ved CF-tjenesten og af denne grund ville begære sig overført til civilt arbejde og dermed til CF-tjeneste, hvorved de militære værn kunne blive udsat for i altfor stort omfang at blive berøvet tjenstdygtigt mandskab.

Af de samme grunde er også forslaget om at give de arbejdspligtige en ret til at begære sig overført til CF-tjeneste betænkeligt, da man, hvis det blev vedtaget, ville være ude af stand til at hindre, at en værnepligtig ved at påberåbe sig samvittighedsgrunde kunne komme til at forrette CF-tjeneste i stedet for militærtjeneste.

Jeg kan iøvrigt oplyse, at indenrigsministeriet i forståelse med krigsministeriet i nogen tid har praktiseret den ordning, at vi i de enkelte tilfælde med hjemmel i 1940-loven imødekommer andragender fra civile værnepligtige om overførelse til CF-tjeneste, således at de pågældende får den normale tjenestetid ved CF-korpset. Forudsat at der ikke viser sig at være forbundet uheldige konsekvenser med denne ordning, er det hensigten at følge den indtil videre.

Med hensyn til lovforslagets tilføjelse til lovens § 2 af en regel om, at sessionens afgørelse kan indankes for indenrigsministeren, hvis afgørelse er endelig, skal jeg blot bemærke, at det i forvejen ifølge lovens § 3 er således, at det er indenrigsministeren, der efter forhandling med forsvarsministeren træffer den endelige afgørelse af, hvilke værnepligtige der skal overføres til civilt arbejde.

I lovforslaget indeholdes endelig en bestemmelse om nedsættelse af de civile værnepligtiges tjenestetid. Ved en ændring af lovens § 9 foreslår man tjenestetiden, der for tiden er 18 måneder, nedsat til 15 måneder, således at en forlængelse eller nedsættelse af den nuværende almindelige tjenestetid for hærens og søværnets mandskab medfører en tilsvarende for-

længelse eller nedsættelse af det civile arbejdes varighed.

Den forlængelse af tjenestetiden fra 15 til 18 måneder, der er foretaget med hjemmel i lovens § 9, skyldes, at tjenestetiden for det store flertal af de almindelige værnepligtige, fodfolket, i henhold til bemyndigelseslovene er forlænget fra de ca. 6 måneder, der er fastsat i hærloven af 1937, til 10 måneder — altså en forlængelse med 4 måneder. Det civile arbejdes varighed skulle således i og for sig for tiden være 19 måneder, men er altså kun 18 måneder.

Adskillige af de værnepligtige, der indkaldes til hæren, får iøvrigt en væsentlig længere tjenestetid end de 10 måneder. Således er f. eks. tjenestetiden for værnepligtige ved livgarden og telegrafbataljonen samt for de værnepligtige, der indgår i det danske kommando i Tyskland, 11½ måned, og for værnepligtige ved hærens tekniske korps er tjenestetiden endda 17½ måned, og man kan i hvert fald vanskeligt give militærnægterne kortere tjenestetid end den længste tjenestetid indenfor hæren.

Hertil kommer, at der jo ikke for de arbejdspligtige således som for de almindelige værnepligtige kan blive tale om udtagelse til befalingsmandsuddannelse med den deraf følgende betydeligt forlængede tjenestetid. En værnepligtig af hæren, der udtages til kornetelev, får således en tjenestetid på 23½ måned. En nedsættelse af tjenestetiden til 15 måneder kunne således friste mange, der måtte påregne at blive udtaget til befalingsmænd, til at søge overførelse til civilt arbejde.

Jeg kan derfor ikke finde det forsvarligt, at der foretages en nedsættelse af den nu gældende 18 måneders tjenestetid for de civile værnepligtige, sålænge tjenestetiden for de almindelige værnepligtige er som i øjeblikket.

Som det er fremgået af mine bemærkninger, vil jeg ikke kunne medvirke til gennemførelse af det fremsatte lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Skytte*):

Ja, jeg havde håbet at kunne bringe den højtærede minister min tak for velvilje overfor det lovforslag, vi har fremsat. Efter ministerens slutbemærkning må det blive en betinget tak. Det glæder mig dog, at ministeren gav tilslutning til forslagets principper med hensyn til de bestemmelser i forslaget, der går ud på at anvende de unge til produktivt arbejde.

Der er vel ingen uenighed om, at mennesker bør fritages for indkaldelse til soldatertjeneste, hvis det er uforeneligt med deres